

Posudek vedoucího bakalářské práce

Veronika Vachoušková

Stresové faktory při práci probačního pracovníka

Autorka se zabývá relativně novou institucí Probační a mediační služby a to z pohledu stresové zátěže jejich zaměstnanců. Tento přístup je velmi účelný a potřebný, neboť cílí do praxe a umožňuje nahlédnout pod pokličku práce probačních úředníků.

Teoretická část se zabývá především stresem. Je zpracována velmi poctivě, podkapitoly o fyziologii stresu jsou snad až příliš podrobné (s ohledem na obor studia), naopak podkapitola Stres v práci mohla být o něco rozsáhlejší. Menší kapitolu tvoří PMS, o níž jsou uvedeny základní dostupné informace, s ohledem na novost instituce spíše čerpané z oficiálních internetových stránek. Zmíněny jsou i alternativní tresty, neboť dohled nad jejich vykonáváním má na starosti právě PMS. Úvod do problematiky je více než slušný a umožňuje autorce rozvrhnout projekt výzkumu.

V praktické části si autorka klade za cíl prozkoumat práci probačního pracovníka právě z pohledu stresového zatížení. Rovněž chce hledat souvislosti mezi jednotlivými proměnnými. Cíl je zvolen vhodně a realizovatelně.

Velice chválím provedený předvýzkum (kvalitativní šetření řízenými rozhovory v terénu). Tato práce rozhodně nebyla marná, umožnila zmapovat různé možné problematické situace při práci probačního úředníka, které by nejspíš člověka zvenku ani nenapadly (viz problém: klient má u sebe zbraň). Tyto oblasti, které vyšly z rozhovorů, umožnily zkonstruovat dotazník, v němž jsou zakomponovány přímo autentická prohlášení z předvýzkumu s příslušnou škálou. Při realizaci předvýzkumu i samotného výzkumu se vyskytly jisté problémy dané spíše opatrností vedoucích pracovníků na krajské úrovni. A dále klasicky nižší návratností dotazníků při korespondenčním šetření. I tak se podařilo předvýzkumné rozhovory zdárně uskutečnit a návratnost byla (ve dvou kolech) okolo 50 %, což je velmi slušné.

Samotnou analýzu dat provedla autorka velmi poctivě a uvedla přehlednými grafy. Kromě deskriptivního představení se pustila i do korelací. Jelikož korelovat se dalo jen s jednou veličinou tvrdého charakteru (délka praxe), hledání souvislostí je poněkud omezené.

Autorka se s tímto nespokojila a zaměřila se na možné rozdíly dané pracovištěm (respondenti pocházeli ze dvou pracovišť). V tomto úsilí zůstala na půl cesty, výsledky jsou vizuálně představeny v kontingenční tabulce a náležitě okomentovány, k nasazení indukční statistiky však již nedošlo. Dlužno však říci, že to by již výrazně překročilo rámec běžný pro kvalifikační práce této úrovně.

Práce používá správně citační normu, je úhledná, chyby nebyly zaznamenány. Snad vyjma část o probační službě autorka píše svými slovy a nad problematikou se skutečně zamýšlí.

Největší přínos této práce spatřuji v tom, že popisuje realitu skutečné praxe probačního úředníka a situace, s nimiž se potýká (které se mohou dost lišit od domněnek outsidera) a umožňuje odpovědět na otázku, jestli např. délka praxe umožňuje těmto lidem zvládat problémové situace při práci s klientem lépe.

Doporučuji k obhajobě, navrhuji známku 1.

4. května 2021

PhDr. Jan Drahoňovský